

Opera suspicionată (OS)
Suspicious work**Opera autentică (OA)**
Authentic work

OS	ANDRICIUC Radu. Considerații privind protecția infrastructurii critice. București: Editura Ministerului Administrației și Internelor. 2009. ISBN: 978-973-745-075-3.
OA	ANDRICIUC Radu. <i>Managementul protecției infrastructurii critice</i> . Sibiu: Psihomedica. 2008. ISBN 978-973-1758-50-8.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion

p.68:01 – p.110:00	p.09.01 – p.70:00
p.70: Tabelul 1.1	p.12:Tabelul 1.1
p.71: Figura 14	p.14: Figura 1
p.72: Tabelul 4.2	p.15: Tabelul 1.2
p.73: Figura 15	p.16: Figura 2
p.74: Figura 16	p.17: Figura 3
p.76: Tabelul 4.3	p.21: Tabelul 1.3
p.78: Tabelul 4.4	p.22: Tabelul 1.4
p.79: Figura 17	p.23: Figura 4

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la
Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at
www.plagiate.ro

Vezi argumentarea calificării de plagiat pe pagina următoare.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	

12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	✓
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„ ...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.*
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicionate.*
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.*
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.*
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.*
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicionate prin poziția sa explicită.*
- vii) In opera suspicionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de ar-*

¹ Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

gumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

Comisar-şef dr. ing. ANDRICIUC RADU

**CONSIDERAȚII PRIVIND
PROTECȚIA INFRASTRUCTURII CRITICE**

Editura Ministerului Administrației și Internelor

BUCUREȘTI

– 2009 –

ISBN: 978-973-745-075-3

Redactare: comisar-șef TORJE Aurora
Tehnoredactare și copertă: TÂRȚĂU Niculina

Editura Ministerului Administrației și Internelor
București, str. Mihai Vodă nr. 17, sector 5
Tel: 021/313.76.63; Fax: 021/315.43.16
COD CNCSIS 270

CUPRINS

INTRODUCERE	5
Capitolul I – CADRUL TEORETICO - METODOLOGIC DE ANALIZĂ A PROBLEMATICII	9
1.1. Delimitări conceptuale privind infrastructura critică.....	9
1.2. Modalități de identificare a componentelor infrastructurii critice	18
1.3. Impactul asigurării protecției infrastructurii critice asupra derulării proceselor economice, sociale, politice și informaționale.....	24
1.4. Protecția infrastructurii critice – factor de securitate	31
Capitolul II – PERICOLE ȘI AMENINȚĂRI LA ADRESA INFRASTRUCTURII CRITICE	38
2.1. Tipologia pericolelor și amenințărilor la adresa infrastructurii critice	38
2.2. Forme specifice de manifestare a pericolelor și amenințărilor	43
2.3. Perspectivă și perspectivă în evoluția pericolelor și amenințărilor	49
Capitolul III – DETERMINĂRI ACȚIONALE ALE IMPACTULUI PERICOLELOR ȘI AMENINȚĂRILOR	54
3.1. Vulnerabilitățile infrastructurii critice	54
3.2. Parteneriatului sector public – sector privat pentru asigurarea protecției infrastructurii critice	59
3.3. Managementul urgențelor civile versus protecția infrastructurii critice, o falsă dilemă	64
Capitolul IV – MANAGEMENTUL PROTECȚIEI INFRASTRUCTURII CRITICE	68
4.1. Pilonii continuumului infrastructurii critice ca atribute ale managementului protecției acesteia	68
4.2. Obiectivele, caracteristicile și principiile fundamentale ale culturii organizaționale specifice managementului protecției infrastructurii critice.....	74
4.3. Funcțiile managementului protecției infrastructurii critice.....	81
4.4. Metode generale de conducere specifice managementului protecției infrastructurii critice.....	87

Capitolul V – MANAGEMENTUL TENSIUNILOR ȘI CONFLICTUALITĂȚILOR ORDINII PUBLICE DETERMINATE DE AFECTAREA INFRASTRUCTURII CRITICE.....	94
5.1. Conținutul și fizionomia problematicei ordinii publice ca urmare a tensiunilor și conflictualităților create.....	94
5.2. Intensitatea și densitatea infracționalității din perspectivă temporală și spațială.....	99
5.3. Intervenții polițienești specializate.....	103
5.4. Campanii mediatice de protecție psihologică a populației	106
Capitolul VI – MECANISMUL NAȚIONAL DE GESTIONARE A PROTECȚIEI INFRASTRUCTURII CRITICE DIN PERSPECTIVA STRATEGIEI NAȚIONALE DE SECURITATE.....	111
6.1. Formularea strategiilor naționale de protecție a infrastructurii critice în cadrul conceptelor contemporane de securitate	111
6.2. O nouă paradigmă: coordonarea strategiilor naționale de protecție a infrastructurii critice	121
6.3. Programele naționale, planurile de urgență și proceduri operaționale standardizate – etapele operaționale fundamentale ale implementării strategiei naționale de securitate în domeniul protecției infrastructurii critice.....	129
6.4. Identificarea mecanismului național de gestionare a protecției infrastructurii critice în cadrul politicii naționale de securitate	142
CONCLUZII ȘI PROPUNERI	148
LISTA ABREVIERILOR	151
LISTA ANEXELOR	153
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ	183

MANAGEMENTUL PROTECȚIEI INFRASTRUCTURII CRITICE

4.1. Pilonii continuumului infrastructurii critice ca atribute ale managementului protecției acesteia

Intrarea României într-o nouă etapă a dezvoltării sale istorice, marcată de procesul de adaptare la cerințele Uniunii Europene, constituie o premisă fundamentală de reconsiderare a funcționalității componentelor socio-economice care o caracterizează.

În acest sens, prin contribuția pe care o aduce la obținerea unui standard de viață ridicat, abordarea problematicii infrastructurii critice naționale, din punct de vedere organizațional, se constituie ca o necesitate cu caracter imperativ.

Procesul asigurării protecției infrastructurii critice, în condiții de eficiență și oportunitate, raportat la dinamica proceselor economice, sociale, politice și informaționale actuale, necesită definirea obiectivelor, strategiilor și structurilor organizatorice în domeniu, în scopul folosirii raționale a tuturor categoriilor de resurse.

În condițiile în care realizarea acestor deziderate reunește oameni diferențiați, prin nivel de cunoaștere și calificare, devine indispensabilă abordarea problematicii protecției infrastructurii critice din perspectivă managerială.

Considerat a reprezenta o nouă funcție socială⁸⁸, managementul, din punct de vedere fenomenologic, a evoluat, într-un timp relativ scurt⁸⁹, spre o fizionomie integrativă și interdisciplinară, ocupând o poziție centrală în asigurarea funcționării, dezvoltării, consolidării și adaptării la schimbare, a oricărui tip de organizație, inclusiv din sectorul terțiar (universități, spitale, asociații culturale, religioase sau de asistență socială, organizații neguvernamentale etc.).

Într-un astfel de registru modern, școlile de gândire managerială sunt inerent tributare realităților perioadei de timp în care și-au formulat orientările, dar și a evoluțiilor ulterioare (Anexa nr.10).

Parcursul atentă a literaturii de specialitate evidențiază faptul că nici definirea noțiunii de management nu face excepție de la această regulă, existând diferențieri și individualizări ale conținutului acesteia, cu precădere în funcție de perspectiva de abordare preferată (Anexa nr. 11).

Existența unui număr relativ mare de reprezentări ale conceptului de management consacră ideea conform căreia există, simultan, elemente ale conceptului cu caracter general și elemente caracteristice unor situații speciale⁹⁰, ca

⁸⁸ Peter F. Drucker – *Realitățile lumii de mâine*, Editura Teora, București, 1999, cap. 15, p. 231-223.

⁸⁹ Din 1776 și până în 1867, nici unul din marii economiști ai acestei perioade (Adam Smith, Karl Marx, Robert Malthus, David Ricardo, John Stuart Mill, Alfred Marshall etc.), nu a intuit necesitatea abordării științifice a actului de conducere.

⁹⁰ Dan Constantinescu și Ana-Maria Ungureanu – *Management*, vol.1, Editura Tehnică, București, 1998.

o consecință a deosebirilor generate de tradițiile, obiceiurile și procedurile fiecărei organizații.

Pe fondul unei astfel de situații se ridică întrebarea cum trebuie înțeleasă, de o manieră coerentă, noțiunea de management, prin raportare la determinările ce definesc conceptul de protecție a infrastructurii critice.

În lipsa oricărei determinări interne pe această temă, consider că managementul protecției infrastructurii critice reprezintă ansamblul integrat al regulilor și procedurilor fundamentate științific necesare asigurării fluxului de produse și servicii generat de infrastructura critică, pentru funcționarea normală a statului sau a unei comunități, la un nivel de protecție și de costuri acceptabil.

Apreciez că, departe de a fi considerată holistică, definiția conturează în mod clar conținutul și sfera noțiunii la care face referire, permițând realizarea unui ansamblu coerent al instrumentelor de investigare.

În intenția noastră, definiția reprezintă o viziune de sinteză, pragmatică și procesuală, permițând alegerea oricărei abordări manageriale a problemei (de tip scolastic, procesual, sistemic sau de contingență).

În raport de determinările domeniului abordat, alegerea uneia dintre aceste variante de acțiune managerială, care să ne ofere maximum de satisfacție cu o probabilitate rațională de succes în raport cu un sistem de obiective anterior definit⁹¹, face necesară identificarea elementelor cu determinare unică și comună, care susțin orice act managerial privind protecția infrastructurii critice⁹².

De aceea, ca prim pas în realizarea unei viziuni unitare privind managementul protecției infrastructurii critice, apreciez ca indispensabilă precizarea și fixarea semnificației pilonilor continuumului protecției infrastructurii critice, ca elemente esențiale ce dau conținut, semnificație și aplicabilitate acestui concept.

Complexitatea proceselor care asigură protecția infrastructurii critice, schimbările profunde și rapide ale mediului intern și extern al acesteia, precum și relativa absență a dezbaterilor, la nivel național, pe această temă, nu facilitează sarcina cercetătorului.

Pentru a da consistență raționamentului meu privind identificarea pilonilor continuumului protecției infrastructurii critice, consider ca utilă realizarea unei analogii cu procesul similar, oferit de identificarea pilonilor continuumului managementului urgențelor civile (Tabelul 4.1.).

Acceptarea acestei modalități explicative ca postulat rezidă din existența unui domeniu comun de preocupări între cele două entități, dar nu și a unei identități a acestora, în condițiile în care managementul urgențelor civile este mai bine studiat și, ca urmare, mai accesibil analizelor epistemologice.

Față de preocupările la nivel național, absența unei determinări de natură conceptuală și legislativă a pilonilor continuumului care asigură continuitatea temporală și spațială a fazelor de evoluție caracteristice urgențelor civile, reprezintă consecința, în principal, a unui deficit de viziune strategică.

⁹¹ Constantin Romanoschi și Gheorghe Militaru – *Managementul activităților militare: Conducerea oamenilor*, Editura Academiei Militare Tehnice, București, 1998.

⁹² *Dicționarul explicativ al limbii române*, Editura Univers Enciclopedic, București, 1998, afirmă că aceste elemente unice și comune definesc „pilonii continuumului” domeniului la care fac referință.

Pilonii continuumului managementului urgențelor civile	Perspectiva de abordare
<ul style="list-style-type: none"> – dezvoltare – pregătire – înștiințare și alarmare – intervenție – reabilitare 	Niculae Steiner și Radu Andriciuc – <i>Elemente fundamentale ale managementului crizelor și urgențelor civile din perspectiva protecției civile</i> , Editura MPM Edit Consult, București 2004.
<ul style="list-style-type: none"> – prevenire – protecție – limitarea și înlăturarea efectelor distructive – restabilirea serviciilor funcționării societății 	*** <i>Organizarea și realizarea măsurilor de protecție civilă – Culegere de lecții</i> , Editura M.A.I., București, 2003.
<ul style="list-style-type: none"> – prevenire – protecție – limitarea și înlăturarea efectelor dezastrilor și conflictelor armate 	Ion Popa și colectivul – <i>Pregătire în domeniul prevenirii și intervenției în situații de urgență</i> , vol. I, partea a II-a, Editura NIC VOX, București, 2005.
<ul style="list-style-type: none"> – reducerea vulnerabilităților – pregătire – răspuns – refacere 	*** <i>Emergency Management Course On-line</i> , School of Administration Studies, York University, 2006.
<ul style="list-style-type: none"> – limitarea vulnerabilităților – pregătire – răspuns – refacere 	*** Office of Critical Infrastructure Protection and Emergency Preparedness – <i>Towards a National Disaster Mitigation Strategy, Discussion Paper</i> , Canada, January 2002.
<ul style="list-style-type: none"> – reducerea riscuri – pregătire – răspuns – refacere 	*** <i>Critical Infrastructure Protection Concept Document</i> , EAPC(CPC)WP(2003)3.
<ul style="list-style-type: none"> – reducerea riscurilor – prevenire – protecție – intervenție pentru limitarea și înlăturarea efectelor dezastrilor și conflictelor armate 	*** <i>Legea nr. 481 din 8 noiembrie 2004</i> privind protecția civilă (face referire la situațiile de urgență).

Tabelul 4.1 Pilonii continuumului managementului urgențelor civile

Această situație mă determină să consider restructurarea serviciilor de urgență din cadrul Ministerului Administrației și Internelor (protecție civilă și pompieri), după anul 2004, ca reprezentând doar un salt cantitativ, dar nu și unul calitativ.

În forma sa actuală, sistemul face referire la managementul situațiilor de urgență și nu la cel al urgențelor civile, fapt ce restrânge considerabil aria de manifestare și abordare a problemelor cu care se confruntă societatea românească⁹³.

⁹³ Ca fază de manifestare a ciclului de evoluție a unei crize, managementul situațiilor de urgență, în accepțiunea legislației actuale, nu acoperă decât domeniul protecției civile din managementul urgențelor civile, lipsind abordările necesare celorlalte domenii: asigurarea guvernării, stabilitatea economică și colaborarea civil - militară.

Nu în ultimul rând, definirea unui cadru legislativ coerent, la nivel național, rămâne o cerință de viitor, atât timp cât există norme legislative care nu armonizează preocupările protecției civile cu cele ale pompierilor militari⁹⁴.

În condițiile în care integrarea României în Uniunea Europeană și Alianța Nord-Atlantică face obligatorie redefinirea considerațiilor actuale referitoare la domeniul situațiilor de urgență, luând în calcul și determinările la care trebuie să răspundă un sistem de management al urgențelor civile la nivel național, apreciez că pilonii care fundamentează acest proces sunt: protecție, pregătire, înștiințare-alarmare, intervenție și refacere (Figura 14).

Pe ansamblu, activitățile care caracterizează acești piloni contribuie la realizarea obiectivelor majore ale României pe termen mediu și lung.

Indubitabil, se poate obține un climat economic și social care să ofere maximum de satisfacție și beneficii cetățenilor, eficientizarea structurilor și mecanismelor economiei de piață și consolidarea statutului României pe plan european și internațional, în termeni de stabilitate și securitate.

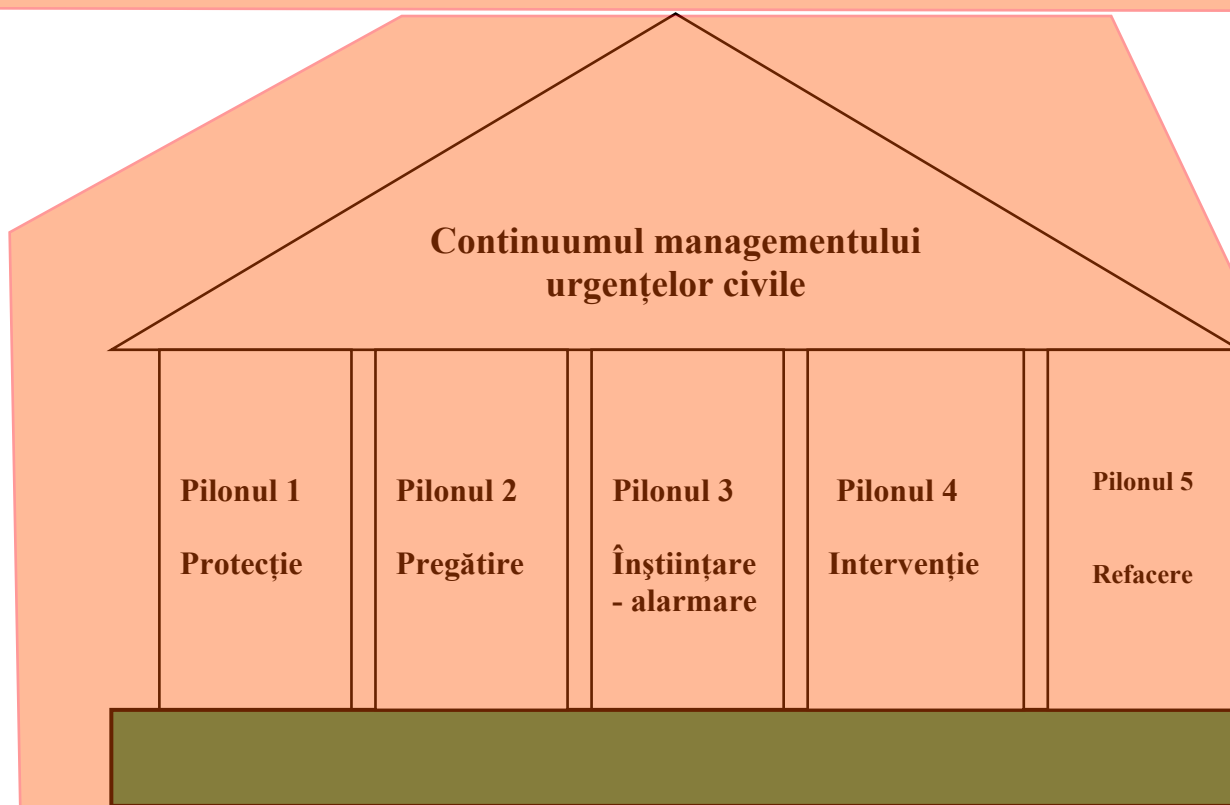

Figura 14. Pilonii continuumului managementului urgențelor civile

Apreciez că această modalitate de reprezentare a funcționalității procesărilor specifice managementului urgențelor civile conferă unitate și coerență, prin punerea în evidență a relativității autonomiei funcționale pentru fiecare pilon al continuumului managementului urgențelor civile⁹⁵.

⁹⁴ Protocolul Adițional I din 1977 la Convențiile de la Geneva, din 1949, consideră apărarea împotriva incendiilor ca una din cele 15 sarcini umanitare ale protecției civile.

⁹⁵ *** *Glosarul internațional al termenilor de bază specifici managementului dezastrelor*, Departamentul Afacerilor Umanitare D.H.A./93/96/O.N.U., Geneva, decembrie 1992, conține specificarea accepției dată fiecărui pilon al continuumului managementului urgențelor civile – protecție, pregătire, înștiințare–alarmare, intervenție și refacere.

În mod similar, existența unui complex de situații concrete, particularizate și de numeroase interacțiuni funcționale, ce definesc procesul de asigurare a protecției infrastructurii critice, a determinat, la nivel internațional, o paletă largă de abordări ale numărului, denumirii și conținutului pilonilor acesteia (Tabelul 4.2.).

Pilonii continuumului protecției infrastructurilor critice	Sursa abordării
<ul style="list-style-type: none"> – protecție – detecție – răspuns – reabilitare 	*** Critical Infrastructure Protection and Civil Emergency Planning Workshop: New Concepts for the 21st Century - <i>Concluding Remarks</i> , Stockholm, november 17-18, 2003.
<ul style="list-style-type: none"> – prevenire și avertizare – detecție – reacție – managementul crizelor 	Manuel Suter – <i>A Generic Framework for Critical Information Infrastructure Protection</i> , Zurich, august 2007.
<ul style="list-style-type: none"> – prevenire – răspuns – refacere – pregătire 	*** <i>Homeland Security Presidential Directive 8: National preparedness</i> , Homeland Security Agency, March 31, 2005.
<ul style="list-style-type: none"> – prevenire – pregătire – managementul crizelor – refacere 	*** Center for Security Studies and Conflict Research, ETH Zentrum – <i>Comprehensive Risk Analysis and Management Network (CRN)</i> , Zurich, 2006.
<ul style="list-style-type: none"> – pregătire – avertizare – răspuns – refacere 	*** The Clinton Administration's Policy on Critical Infrastructure Protection: <i>Presidential Decision Directive 63</i> , May 1998.
<ul style="list-style-type: none"> – prevenire – detecție – răspuns 	Danilo Bruschi și Lorenzo Valeri – <i>Fostering on-line trust and protection critical infrastructures through information sharing</i> , Critical Infrastructure Protection Workshop, Frankfurt, 29-30 septembrie, 2003.
<ul style="list-style-type: none"> – conștientizare și prevenire – diseminarea informațiilor și soluțiilor – analiza situației și avertizare timpurie – rețele avansate ale infrastructurii critice – măsuri tehnice/organizatorice 	Willi Stein și Bernhard Hammerli – <i>Atelier de lucru: Protecția infrastructurii critice și planificarea urgențelor civile</i> , Elveția, 09-11 septembrie 2004.
<ul style="list-style-type: none"> – protecție și detecție – răspuns și refacere 	*** <i>Critical Infrastructure Protection Concept Document</i> , EAPC(CPC)WP(2003)3.

Tabelul 4.2. Pilonii continuumului protecției infrastructurii critice

În opinia mea, succesiunea operațiilor, stărilor și fenomenelor care determină procesul de asigurare a protecției infrastructurii critice naționale, poate fi grupată în cinci piloni ai acestui continuum (Figura 15).

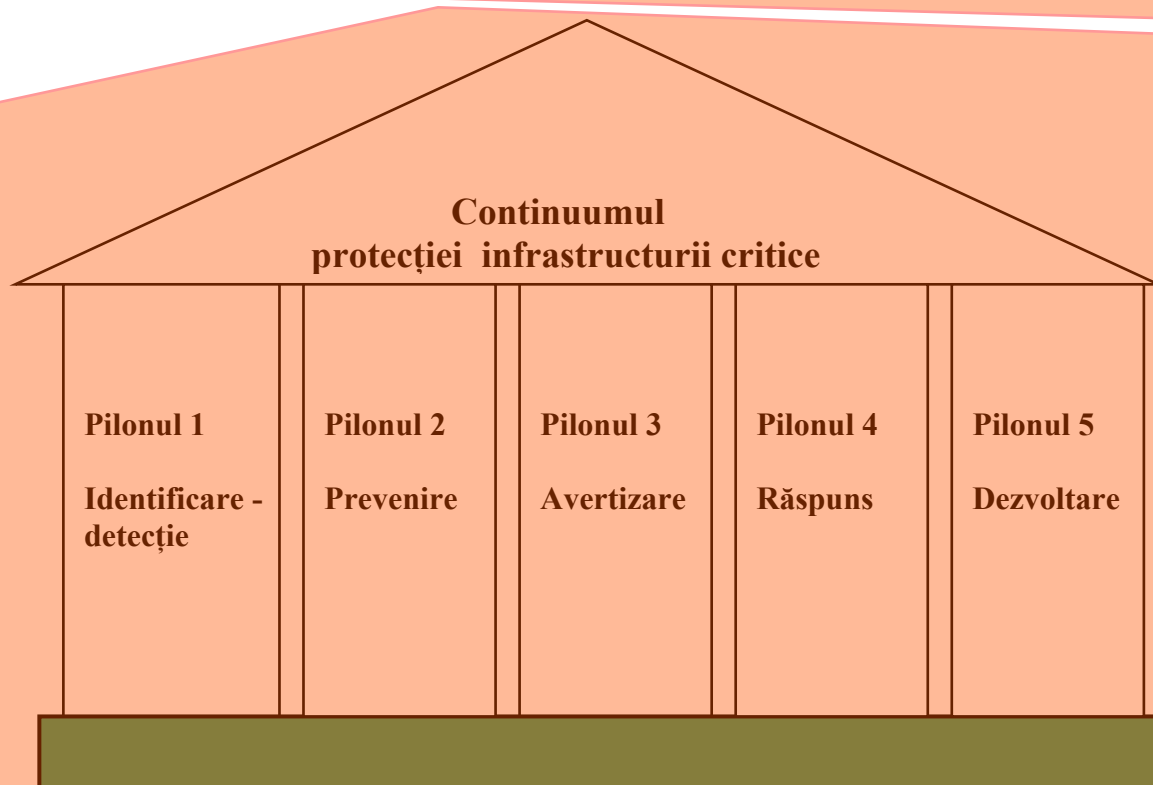

Figura 15. Pilonii continuumului protecției infrastructurii critice naționale

Opinez că alegerea acestei configurații permite înțelegerea profundă a metodelor, tehnicilor, procedurilor și modalităților, în final, a fundamentelor ce sunt proprii managementului protecției infrastructurii critice.

Reprezentând o premisă majoră pentru finalizarea optimă a demersului meu, descifrarea conținutului fiecărui pilon al continuumului ne oferă o înțelegere mai exactă a însușirilor esențiale, inerente, care aparțin managementului protecției infrastructurii critice (Figura 16).

În plan intern, intensitatea relativ redusă a preocupărilor și dezbaterilor pe această temă reprezintă un impediment major în identificarea elementelor de continuitate și discontinuitate ce oferă premisele comparațiilor de conținut, semnificative fiecărui pilon care asigură continuumul actului managerial.

Ca urmare, cuprinderea de către pilonii continuumului a elementelor esențiale, indisolubil legate de semnificația și conținutul conceptului analizat, reprezintă factorul esențial ce conferă acestora statutul de attribute ale managementului protecției infrastructurii critice.